

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/244/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112223120
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5112223120.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľa Profidebt Slovakia, s.r.o., so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 925 922, zastúpeného ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA GUNIŠ & PARTNERS s.r.o., so sídlom Klincová 37/B, Bratislava, proti odporcovi N. D., nar. XX. X. XXXX, bytom T. XXX, Y. T. I., v konaní o zaplatenie 829,74 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 14C/149/2012-62 zo dňa 19. 2. 2013, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol, vyhlásil zmluvnú podmienku v čl. II. bod 2.3 dodatku k zmluve o pripojení za neprijateľnú, ako i vo výroku o náhrade trov konania, **p o t v r d z u j e .**

Vo výroku, odvolaním účastníkov nenapadnutom, **p o n e c h á v a** rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Odporcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi 401,75 Eur spolu s príslušným úrokom z omeškania, vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol, vyhlásil zmluvnú podmienku v čl. II. bod 2.3 dodatku k zmluve o pripojení, ktorou záujemca, resp. účastník a poskytovateľ sa dohodli, že ak záujemca, resp. účastník poruší niektorú z povinností tohto dodatku, záujemca, resp. účastník sa zaväzuje uhradiť mu zmluvnú pokutu vo výške 12 893,28 Sk, za neprijateľnú, žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Pokiaľ sa týkalo vyslovenia neprijateľnosti takto dojednanej zmluvnej podmienky v čl. II. bod 2.3 dodatku k zmluve o pripojení a zamietnutia návrhu navrhovateľa vo zvyšnej časti, uviedol, že sa zaoberal posúdením nároku navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty v súlade s judikatúrou súdov, s prihliadnutím i na judikatúru Súdneho dvora EÚ, pričom nemohol opomenúť zverejnené rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/91/2011, ktorým v obdobnej veci u iného operátora, poskytovateľa telekomunikačných služieb, zamietol nároky zo zmluvnej pokuty s obdobnou úpravou. Vzhľadom na právoplatný rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o neplatnosti dohody o zmluvnej pokute z dôvodu neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky, uviedol, že pokiaľ bolo viackrát judikované a právoplatne rozhodnuté o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorou bola dohodnutá zmluvná pokuta v pevnej výške bez ohľadu na charakter a závažnosť porušenia povinností, ako aj dôležitosť zabezpečovacej povinnosti, súd sa musel vyrovnáť s rozhodnutiami, v ktorých došlo k právoplatnému rozhodnutiu o neprijateľnosti takejto zmluvnej podmienky. V tomto prípade poukazoval i na rozhodnutia

a závery ESLP vyslovené v súvislosti s rozdielnym rozhodovaním súdov v obdobnej veci. V tejto súvislosti poukazoval na viaceré rozhodnutia Európskeho súdu, v ktorých konštatoval, že rozhodnutia súdov musia byť založené na princípe právnej istoty, ktorý je zahrnutý vo všetkých článkoch Dohovoru a predstavuje jeden zo základných aspektov panstva práva. Uviedol, že súd nemôže sám rozlišovať medzi konaniami jednotlivých zákazníkov navrhovateľa, najmä rozlišovať pri posudzovaní neprijateľnosti zmluvných podmienok pohnútky spotrebiteľov, ktorí od počiatku mali v úmysle porušiť povinnosti od tých, ktorých okolnosti donútili porušiť zmluvnú povinnosť, nakoľko takéto uplatnenie nárokov musí rozlíšiť a rozdeliť už samotná formulácia zmluvných ustanovení. Súd by takýmto postupom porušoval zásadu rovnakého prístupu k účastníkom konania a preberal by rolu zástupcu navrhovateľa, pričom posudzovať charakter zmluvných dojednaní musí v súvislosti s aplikáciou na neurčitý okruh spotrebiteľov. Ak teda odvodil navrhovateľ ako dodávateľ svoj nárok na zmluvnú pokutu z neprijateľnej zmluvnej podmienky, súd mu ju z tohto dôvodu nepriznal a v zmysle § 153 ods. 3 O.s.p. určil takúto zmluvnú podmienku za neprijateľnú.

O trovách konania rozhodol postupom podľa § 142 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na pomer úspechu a neúspechu účastníkov v konaní.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie navrhovateľ. Rozsah odvolania obmedzil na výrok rozsudku okresného súdu, ktorým vo zvyšku jeho návrh zamietol a ktorým vyhlásil zmluvnú podmienku v čl. II. bod 2.3 dodatku k zmluve o pripojení za neprijateľnú. V prvom rade zdôraznil, že význam ochrany spotrebiteľa smeruje k vytvoreniu rovnováhy, nie preferencií postavenia zmluvnej strany len preto, že ide o spotrebiteľa. Posudzovanie výšky zmluvnej pokuty nepostačuje na komplexné posúdenie dojednanie o zmluvnej pokute. Zmluvná pokuta smerovala k dodržaniu dohodnutej doby trvania zmluvy, zabezpečovala dodržanie účelu zmluvy a je ekonomického charakteru pre obidve strany. Tak ako odporca očakával splnenie zmluvy - poskytovanie služieb podľa zmluvy mobilného telefónu za zvýhodnenú cenu a dohodnutých benefitov, aj postupca očakával dodržanie dvoch základných a jediných povinností odporcu - platiť dohodnutú cenu a dodržať dobu, na ktorú bola zmluva uzatvorená. Zmluvná pokuta mala pritom svojou výškou predísť porušovaniu zmluvy. V tejto súvislosti zastal názor, že okresný súd nedôsledne posúdil dojednanie o zmluvnej pokute z hľadiska jej funkcií. Uviedol, že spôsob, akým konajúci súd posúdil dojednanie o zmluvnej pokute medzi žalovaným spotrebiteľom a postupcom, sa opäť dostal do nerovnováhy výlučne v prospech spotrebiteľa. Týmto sa nezabezpečila rovnováha sledovaná tvorcom Smernice 93/13/EHS, ktorá bola prevzatá do ustanovenia § 53 OZ, pričom neexistuje ani vecne odôvodniteľný dôvod oslobodiť spotrebiteľa od povinností, ktoré mu ukladá zmluva s rovnocenným partnerom, ak sa k splneniu takýchto povinností zaviazal dobrovoľne a s vedomím ich rozsahu. Odporca svoje povinnosti nerešpektoval, nehovoriac o tom, že dodržiavanie zmluvných záväzkov predstavuje základnú zásadu platiacu aj pre spotrebiteľov. Okresný súd sa správaním odporcu nezaoberal. V odôvodnení rozsudku bez relevantného posúdenia veci sa zaoberal len neprimeranosťou výšky zmluvnej pokuty. Neovplyvnenie dojednanie o zmluvnej pokute neznamená automaticky neprijateľnosť daného ustanovenia a nespôsobuje nerovnováhu v postavení zmluvných strán. Vzhľadom na uvedené navrhoval, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu v napadnutej časti tak, že jeho nároku vyhovie a uloží odporcovi nahradiť mu celú výšku trov konania.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako správny, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vyvodil i správny právny záver. Svoje rozhodnutie napokon náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

V danom prípade okresný súd rozhodol v súlade s rozhodovacou činnosťou nielen slovenských súdov, ale i Európskeho súdneho dvora. Pritom poukazoval na viaceré rozhodnutia európskeho súdu. Nemohol opomenúť zverejnené rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011, ktorý v obdobnej veci zamietol nároky zo zmluvnej pokuty s obdobnou úpravou a vzhľadom na právoplatný rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o neplatnosti dohody o zmluvnej pokute z dôvodu jej neprijateľnosti,

rozhodol v kontexte predmetného rozhodnutia. V danom prípade je potrebné konštatovať, že pokiaľ bola zmluvná pokuta dohodnutá v pevnej výške bez ohľadu na charakter, závažnosť porušenia povinností, ako i význam zabezpečovanej povinnosti, takéto dojednanie spôsobovalo značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Jednalo sa o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Tiež zdôraznil, že nie súd by mal rozlišovať medzi konaním jednotlivých spotrebiteľov a pri posudzovaní ich pohnútok zmluvné dojednanie nedodržať, ale že už samotná formulácia zmluvných ustanovení by mala i takéto situácie predvídať a riešiť. Krajský súd sa plne stotožnil s takouto argumentáciou okresného súdu, v nadväznosti na čo jeho rozhodnutie v napadnutej časti ako správne potvrdil. V ostatnej časti, ktorá odvolaním účastníkov napadnutá nebola, ponechal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Navrhovateľ bol v odvolacom konaní neúspešný, odporca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, tieto nevyčísliť, nebolo ani preukázané, že by mu účelne vynaložené výdavky v súvislosti s odvolaním navrhovateľa vznikli. Krajský súd preto odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e** .